

F. t. l. vedr. miljøskader m.v.

holdte omkostninger i forbindelse med selvhjælps-handlinger. De 5 år regnes fra den dato, hvor foranstaltningerne er afsluttet, eller hvor den ansvarlige er blevet identificeret. Tidsfristen løber fra den seneste af disse datoer.

Bestemmelsen er udtryk for den vægt, der lægges på forureneren betaler princippet i miljøansvarsdirektivet. Det er lovgivningens almindelige regler, der gælder for afbrydelse af denne 5-årige forældelsesregel.

Som det fremgår af afsnit 2.6.2. i de almindelige bemærkninger træffes afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, og om hvem der er ansvarlig herfor, ikke efter dette lovforslags bestemmelser men efter anden lovgivning. Der henvises til § 2 og bemærkningerne her til, hvoraf fremgår hvilken anden lovgivning, der er tale om.

Det foreslås med stk. 2, at den 5-årige forældelsesfrist også gælder for afholdte udgifter til selvhjælps-handlinger efter anden lovgivning. Henvisningen i den foreslåede stk. 2 er således en henvisning til den anden lovgivning. Hovedparten af denne lovgivning er omfattet af det samtidig hermed fremsatte lovforslag til ændring af miljøbeskyttelsesloven og forskellige andre love.

Som eksempel på situationer, hvor der er behov for den foreslåede regel i stk. 2 kan nævnes: Tilsynsmyndigheden kan have meddelt et påbud efter miljøbeskyttelsesloven til en forurener om at udføre undersøgelser m.h.p. at klarlægge, hvordan følgerne af en forurening eller en overhængende fare for en forurening kan afhjælpes eller forebygges. Efterkommes et sådant påbud ikke, er der i miljøbeskyttelseslovens § 69 hjemmel til, at myndigheden kan lade påbudte foranstaltninger udføre for den ansvarliges regning. En sådan påbudt undersøgelse kan medføre, at der skabes ny viden om forureningen, som medfører, at myndigheden vurderer, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade. Myndigheden skal i så fald træffe afgørelse efter den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 8 (den foreslåede § 64 i).

Et påbud om undersøgelser kan følges op af et påbud om at genoprette den hidtidige tilstand. Også i denne situation er der hjemmel til, at myndigheden selv udfører foranstaltningen for den ansvarliges regning, hvis et påbud ikke efterkommes. Det kan ikke udelukkes, at det under arbejdet med at »genoprette den hidtidige tilstand« vises sig, at forureningen var langt alvorligere end oprindelig antaget – og dermed at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade.

Endelig kan der foreligge en situation, hvor øjeblikkelige indgreb er påkrævet for at afværge væsentlig forurening eller forureningens udbredelse, jf. den gældende § 70 i miljøbeskyttelsesloven, hvorefter myndigheden kan foretage det nødvendige uden påbud og for den ansvarliges regning. Også i denne situation kan det forekomme, at udgifterne afholdes, inden myndigheden træffer afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade. Når der henvises til § 41 e eller § 41 f i havmiljøloven, skyldes dette, at forsvarsministeren eller kommunalbestyrelsen forestår bekæmpelsen og dermed afholder udgiften i første omgang.

Miljøskadeloven finder ikke anvendelse på miljøskader eller overhængende fare for miljøskader, hvis der er forløbet mere end 30 år siden den emission eller begivenhed eller hændelse, der førte til skaden eller faren, fandt sted, jf. den foreslåede bestemmelse i § 3. Bestemmelsen indeholder en gennemførelse af direktivets artikel 17, 3. bind.

Miljøansvarsdirektivet indeholder ingen bestemmelser om absolutte forældelsesfrister for fordringer. Uanset at direktivet har som hovedindfaldsvinkel, at operatøren selv skal gennemføre de nødvendige foranstaltninger, fremgår det af art. 5, stk. 3 og art. 6, stk. 2, at myndigheden selv kan gennemføre de nødvendige foranstaltninger. Det fremgår endvidere af artikel 8, stk. 1 og 2, at operatøren skal dække udgifterne ved de nødvendige foranstaltninger, og at myndigheden skal sørge for at få dækket sine udgifter til nødvendige foranstaltninger af operatøren. I artikel 8, stk. 5 fastsættes endelig, at operatørens ansvar ikke indskrænkes, hvis foranstaltningerne gennemføres af myndigheden. Det vurderes på denne baggrund, at direktivet forudsætter, at der ikke er forskel på retsstillingen, afhængig af om operatøren gennemfører foranstaltningerne selv, eller om han blot får regningen for de foranstaltninger, myndigheden måtte have foretaget.

Der er derfor foreslået en bestemmelse i stk. 3, hvis formål er at spejle reglen i § 3 i en situation, hvor myndigheden selv har afholdt udgiften og efterfølgende kræver den dækket af forureneren.

Ligesom i § 3, regnes fristen fra den emission eller begivenhed, der førte til skaden.

Bestemmelsen fraviger således den 20-årige forældelsesfrist i Danske Lov 5-14-4, som gælder i dag. Bestemmelsen vil også fravige en eventuel kommende lovgivning som opfølgning på Justitsministeriets betænkning 1460/2005 om revision af forældelseslovgivningen, idet det i betænkningen angivne forslag opererer med en absolut forældelsesfrist på 10 år, hvor